

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 30 grudnia 2019 r.

Pozycja 267

POSTANOWIENIE

z dnia 30 września 2019 r.

Sygn. akt Tw 6/19

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Piotr Pszczółkowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym wniosku Rady Miejskiej w Nowym Stawie o zbadanie zgodności:

art. 17 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1276) w zakresie, w jakim „przewiduje on wejście w życie przepisu art. 2 pkt 1 i 6 oraz art. 3 pkt 1 tejże ustawy z mocą wsteczną, tj. od dnia 1 stycznia 2018 r. z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać wnioskowi dalszy bieg.

UZASADNIENIE

Rada Miejska w Nowym Stawie (dalej: wnioskodawca) 19 czerwca 2019 r. (data nadania) złożyła wniosek w Trybunale Konstytucyjnym.

Zarządzeniem z 17 lipca 2019 r. (doręczonym pełnomocnikowi wnioskodawcy 22 lipca 2019 r.) sędzia Trybunału Konstytucyjnego wezwał wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych wniosku, tj. do wyjaśnienia rozbieżności (co do zakresu zaskarżenia) pomiędzy jego *petitum*, a treścią uchwały z 28 maja 2019 r. (Nr 61/IX/2019) w sprawie skierowania do Trybunału Konstytucyjnego wniosku o zbadanie zgodności niektórych przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej oraz do doręczenia odpisu albo kopii poświadczonej przez pełnomocnika wnioskodawcy za zgodność z oryginałem oraz czterech kopii zaświadczenia o wyborze J.S. na Burmistrza Nowego Stawu.

23 lipca 2019 r. (data nadania) wnioskodawca, wykonując zarządzenie wyjaśnił, że rozbieżność pomiędzy *petitum* wniosku, a treścią uchwały wynika z „omyłki pisarskiej”, polegającej na błędnym przytoczeniu (w uchwale) treści zaskarżonego przepisu.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p.

TK) wniosek złożony przez podmiot, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 3-5 Konstytucji, Prezes Trybunału kieruje do wyznaczonego przez siebie sędziego Trybunału w celu wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym. Trybunał bada, czy wniosek spełnia wymagania przewidziane w art. 47 i art. 48 u.o.t.p. TK, czy nie jest oczywiście bezzasadny (art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK), a w szczególności, czy zaskarżony akt normatywny dotyczy spraw objętych zakresem działania wnioskodawcy (art. 191 ust. 1 pkt 3-5 w związku z art. 191 ust. 2 Konstytucji).

2. W rozpatrywanej sprawie, z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego wystąpiła Rada Miejska w Nowym Stawie, która – stosownie do art. 48 ust. 2 pkt 1 u.o.t.p. TK – dołączyła do wniosku uchwałę Nr 61/IX/2019 z 28 maja 2019 r. w sprawie skierowania do Trybunału Konstytucyjnego wniosku o zbadanie zgodności niektórych przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej.

Trybunał ustalił, że uchwała Rady Miejskiej w Nowym Stawie została podjęta przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego (art. 191 ust. 1 pkt 3 Konstytucji), wyraża wolę wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego (§ 1) oraz określa przedmiot i wzorce kontroli (§ 1), które są tożsame z zakresem zaskarżenia, wyznaczonym w złożonym wniosku. Uchwała upoważnia także organ wykonawczy Rady Miejskiej Nowego Stawu (burmistrza) m.in. do sporządzenia i złożenia w Trybunale Konstytucyjnym wniosku oraz do udzielenia pełnomocnictwa w tym zakresie (§ 2).

W związku z powyższym Trybunał stwierdza, że wniosek o zbadanie konstytucyjności zakwestionowanego przepisu pochodzi od uprawnionego podmiotu (art. 191 ust. 1 pkt 3 Konstytucji).

3. W myśl art. 191 ust. 2 Konstytucji organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego są uprawnione do inicjowania abstrakcyjnej kontroli norm, jeżeli kwestionowany przez nie akt normatywny dotyczy spraw objętych zakresem ich działania. W związku z tym, art. 48 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p. TK wymaga by wnioskodawca, powołując przepis prawa lub statutu, uzasadnił że kwestionowana ustawa dotyczy spraw objętych zakresem jego działania.

3.1. W skierowanym do Trybunału wniosku sformułowano żądanie stwierdzenia niekonstytucyjności art. 17 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1276; dalej: ustawa nowelizująca) w brzmieniu: „[u]stawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z wyjątkiem: (...) art. 2 pkt 1 i 6 oraz art. 3 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2018 r.” Wnioskodawca zakwestionował powyższy przepis w zakresie, w jakim wymienione w nim regulacje nadają – z mocą wsteczną – nowe brzmienie art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, ze zm.; dalej: prawo budowlane), a także art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 654), tj. przepisom, które definiują pojęcia „budowli” i „elektrowni wiatrowej”.

3.2. Wnioskodawca wypełniając obowiązek wywiedzenia, że zakwestionowana we wniosku regulacja dotyczy spraw objętych jego zakresem działania wskazał art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1530, ze zm.). W myśl tego przepisu źródłami dochodów własnych gminy są wpływy z podatków od nieruchomości. Jak zauważył wnioskodawca, art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170; dalej: ustawa o podatkach i opłatach lokalnych) definiując przedmiot opodatkowania

wania, jakim jest budowla, odnosi się wprost do przepisów prawa budowlanego. W związku z tym, zmiana ustawowych definicji składników przedmiotu opodatkowania powoduje zmianę wysokości naliczanego przez gminę podatku, z którego realizowane są zadania publiczne. Zaskarżony przepis bezpośrednio wpływa zatem na sytuację finansową wnioskodawcy.

3.3. W wyroku z 13 lipca 2011 r. (sygn. K 10/09, OTK ZU nr 6/A/2011, poz. 56) Trybunał, orzekając w pełnym składzie, stanął na stanowisku, że „interes ekonomiczny (faktyczny) gminy (...) stanowi adekwatną przesłankę wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego”. Zdaniem Trybunału, ze względu na wyrażone w Konstytucji zasady dotyczące samodzielności jednostek samorządu terytorialnego, „trudno jest zaaprobować stanowisko, że przepisy oddziałujące w sposób bezpośredni na wysokość dochodów warunkujących sposób wykonywania przez gminę jej zadań nie dotyczą spraw objętych zakresem działania gminy”.

Mając powyższe na względzie Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że Rada Miejska w Nowym Stawie wykazała, że art. 17 pkt 2 ustawy nowelizującej, w zakresie wskazanym we wniosku, dotyczy spraw objętych jej zakresem działania (art. 191 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 191 ust. 2 Konstytucji w związku z art. 48 ust. 1 u.o.t.p. TK).

4. Trybunał ustalił, że wnioskodawca prawidłowo określił przedmiot oraz wzorzec kontroli, a także prawidłowo uzasadnił sformułowane we wniosku zarzuty (art. 47 ust. 1 pkt 4-6 i ust. 2 u.o.t.p. TK).

5. W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że skoro złożony wniosek spełnia wymagania przewidziane w u.o.t.p. TK, a nie zachodzą okoliczności określone w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK, to – na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p. TK – należało postanowić jak w sentencji.